ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7610
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
1
ΜΑΡΤΙΟΥ 1937
Σελήνη 19 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.16 Δύσις 6.01'. Ἑβδομὰς Ἀντωνίνης μαρτ.

Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΡΙΖΟΝ

Τὸ ζήτημα τῆς ἐκπροσωπήσεως τῆς Αἰθιοπίας κατὰ τὰς προσεχεῖς ἑορτὰς τῆς στέψεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἐδημιούργησε καὶ νέους κινδύνους διαπολέμου τῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ. Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις φέρουν τὴν κατάστασιν εἰς νέον προσανατολισμόν, ὁ ὁποῖος πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ αἰθιοπικοῦ ζητήματος ἔβλεπε τὴν ἐντύπωσιν τῆς πλήρους συμφωνίας μεταξὺ Ἀγγλίας—Ἰταλίας. Ἰδίως εἰς τὰς τελευταῖας συναντήσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐγένετο ἡ περίφημος ἀσυμφωνία κυρίων ἐπιστεύετο ὅτι ἐξέλειπεν πᾶς κίνδυνος ἐν τῇ Μεσογείῳ. Ἡδη καὶ ἡ Γερμανία ἡ ὁποία ὑπέβαλλε τὴν παλινόρθωσιν ἐν Αὐστρίᾳ, μετὰ τὸ τελευταῖον διπλωματικὸν γεγονὸς Ἀγγλίας—Ἰταλίας, ἐπιθυμοῦσα τὴν στενοτέραν προσέγγισιν μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ ὄχι μόνον παράχρησιν ἐνοχλήσεις εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐγκατέλειψε τὰς προσπαθείας της ὡς πρὸς τὸ Αὐστριακὸν ζήτημα. Ἡ Ἀγγλία ἡ ὁποία δὲν ἐλησμόνησε τὸ παρελθὸν ὡς πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐπειδὴ ἐπανειλημμένως ἠσθάνθη ἑαυτὴν μειωμένην εἰς τὰ ἀναφορέντα διπλωματικὰ ζητήματα, ἐνόμισεν ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμὴ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴς ἐπιφυλάξεις της καὶ νὰ στηριχθῇ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὰς ἰδίας αὐτῆς δυνάμεις. Καὶ ἤδη δυνάμεθα νὰ ἐίπωμεν ὅτι αἱ μέχρι τῆς χθὲς ἐγκάρδιαι συνεννοήσεις καὶ ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη, μετεβλήθησαν εἰς μίαν δυσπιστεῖαν ἡ ὁποία ἐντεινομένη θέλει δημιουργήσει ἀποτελέσματα ἀντίθετα τῶν ἀρχικῶς προσδοκωμένων. Ἡ Ἀγγλία εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὸν γερμανικὸν τόπον ὁ ὁποῖος ἐρωτᾷ πρὸς τί αἱ τόσαι ἐπισκοψεῖς ἀπαιτοῦνται πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, δίδει τὴν ἀπάντησιν ὅτι ὅταν αὕτη ἠρκέσε εἰς τοὺς ἑξοπλισμοὺς τῆς τὰ δύο ἄλλα Κράτη ἐδορύβως προέβαινον πρὸς πλήρη ἀνασυγκρότησιν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ των. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ἡ Ἀγγλία κακῶς ὑπολογίζουσα ἐπεδίδετο κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς πλατωνικὰς συζητήσεις περὶ ἀφοπλισμοῦ τῶν Κρατῶν, κατόπιν δὶς ἀντελήφθη ὅτι ὄχι δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ ἐφ' ὅσον ὁπάρχουν Κράτη ἀνταγωνιζόμενα καὶ ἰσχύη ὡς ὅρυμα πάντοτε ἐνὸς θέκατον τοῦ ἰσχυροτέρου» ἔστω καὶ ἀργὰ ἀπεδόθη ἀκάθεκτος εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ πολεμικοῦ της ναυτικοῦ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ Η ΑΥΣΤΡΙΑ Η «ΙΣΟΤΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ»

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΛΑΔ. ΝΤ' ΟΡΜΕΣΣΟΝ

Τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Ἰδ Ράϊχ ἐπεσκέφθη πρὸ τινων ἡμερῶν τὴν Βιέννην. Ὑπογραμμίζομεν ὅτι εἰς τὴν αὐστριακὴν πρωτεύουσα μετεβῆ ὁ βαρὼν φὸν Νόυρατ καὶ οὐχὶ ὁ στρατηγὸς Ἑκατζεγκν ἢ πᾶσα ἄλλη φραξιονιστικὴ καθαρᾶς ἐθνικοσοσιαλισταὶ. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσώπου ἐν ἐν προκειμένῳ ἔχει μεγάλην σημασίαν.

Ὁ βαρὼν φὸν Νόυρατ ἀνεπτυσσόμενος τῇ ὄντι εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ ΙΙΙ Ράϊχ ὅτι θὰ ἐκπλοκάσωμεν ἡμεῖς οἱ Γάλλοι τὴν παράδοξον τῆς «Καρρίέρας». Εἶναι ἕνας ἔμπιστος διπλωμάτης ὁ ὁποῖος κατέχει ἔσον πολλοὶ ἄλλοι τὰ διπλωματικὰ ζητήματα. Οὐδέποτε ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ στόμα του ὁ περιβολικὰ λόγια, τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ἀπιτὰ καὶ ἐπιζήμια. Οὐδέποτε ἀνδρώσεις καὶ ἀκαιρες ἕδες διαπτυσσόνται ἐκ μέρους του. Δι-σκεψάτης ὅμως καθὼς εἶναι. παλαιὸς ἐπίσης ἀρέσα τὸν ρόλον τῆς διπλωτροσωπείας. Τοιουτοτρόπως τὸν ἠρώσαμεν νὰ δεδαιώθῃ τὴν κυβέρνησιν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γεωργίου τοῦ Ε'. Ὅτι ἡ Γερμανία δὲν ἐσκέπτετο νὰ καταγγείλῃ τὸ σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο. Καὶ τὴν Τὴν παρελθόντος Μαρτίου τὸν ἐλέπομεν πάλιν νὰ δεδιώνθῃ τὸν ἐν Βερολίνῳ πρευσβευτὴν μας κ. Φραγκοὺα Πονσὲ ὅτι τὸ Ράϊχ θ' ἀπέστελε μόνον εἰς τὴν Ρηγναίαν «συμβολικὰ σφραγιστικὰ ἀποσπάσματα».

Πράγματι ἡ ἐθνικοσοσιαλιστικὴ Κυβέρνησις τῆς Γερμανίας ἔχει δὸν εἴδῶν διπλωματίας καὶ ἐὰν ὁ βαρὼνος φὸν Νόυρατ διευθύνει ἐκείνην ἡ ὁποία διρθώνει, τὰ σφάλματα ἐὰν διευθύνει ὅμως ἐκείνην, ἡ ὁποία δρᾷ. Παραδεχόμεθα χάριν δὲν διπραγματεύθη οὔτε ὑπέγραψε αὐτὸς τὴν γερμανοτριπωνικὴν συμφωνίαν, ἀλλ' ὁ φὸν Ρίμπεντροπ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑποδεέστερός του.

Ἐὰν ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ ἀφεστεύθη εἰς τὸν βαρὼνον φὸν Νόυρατ τὴν ἀποστολὴν τοῦ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Βιέννην, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἠθέλησε ν' ἀποστείλῃ εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς μὲν πρωσπικότητα ἀλιγώτερον κατηγορουμένην καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπὸ δέδιος, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τὸν συνφλόμβη ἡ ἠτο ἀπαν. Αἱ αὐστρογερμανικαὶ σχέσεις δὲν εἶναι καὶ τόσον πολὺ ἐγκάρδιαι καὶ παρμένουν λεπτεπίπεπτον. Τὸ ζήτημα τῆς ἐν Αὐστρίᾳ παλινορθώσεως τὰς καθιστᾷ ἐπὶ λεπτοῦ.

Ἡ Γερμανία γνωρίζει πολὺ καλά, ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἐν λόγῳ παλινορθώσεως καταλαμβάνει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐν Αὐστρίᾳ περισσότερον ἔδαφος μεταξὺ τῶν διτρόφων λείπων στρωμάτων. Τὸ ΙΙΙ Ράϊχ ἀντικειτικὰ πρὸς τὴν αὐστριακὴν παλινορθώσιν διὰ πολλοὺς λόγους. Κατὰ πρῶτον, διότι ἡ παρουσία ἑνὸς ἐστεμμένου πρίγκηπος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ συνομοσπονδιακοῦ Κράτους θ' ἀπετέλει ἕνα ἐμπόδιον διὰ τὴν Ἀνσλους. Κατὰ δεύτερον λόγον, ἡ Γερμανία ἀντίκειται πρὸς τὴν παλινόρθωσιν ἐν Αὐστρίᾳ διότι ἡ ἐπαναγκαθέρυσις τῆς δυναστίας τῶν Ἀψβούργων εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξασκήσῃ ἀπὸ ἀπόψεως τοῦ Καθολικισμοῦ εἰς τὴν Μπαβιέρα καὶ τὴν Ρηνανίαν, μὲν ἀνεῦθεον ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ γερμανικοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ.

Ἡ Μικρὰ Ἀντάνς ἀντίκειται ἐπίσης πρὸς τὴν παλινόρθωσιν, διότι φοβεῖται μήπως αἱ Ἀψβοῦργοι ἀποτελέσουν ἕνα εἶδος «πόλου ἐλξεως» ἀπέναντι τῶν μεισοντῆτων, αἱ ὁποῖαι ἀνῆκον ἄλλοτε εἰς τὸ αὐστριακὸν βασίλειον. Μὲ ἀνάλογος προσπαιχνίδια ὑφίσταται μεταξὺ τῶν Ἠουνόνων τὸ ΙΙΙ Ράϊχ ὄχι πλέον ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ τοιούτου. Κατὰ συνέπειαν φαίνεται ὅτι δὲν εἴμεθα ἐνήμεροι τοῦ μεγίστου ρόλου τὸν ὁποῖον παίζει τὸ θρησκευτικὸν ζήτημα πέραν τοῦ Ρήνου καὶ τῆς σιωπηρᾶς μάχης, ἡτις διεξάγεται περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ διαβλέπουν τῷ ὄντι εἰς τὸν δραδὺν «ἀποχριστιανισμὸν» τῆς Γερμανίας τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγύησιν διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἰδεολογίας των. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὁ καγκελλάριος Χίτλερ προσωπικῶς μισεῖ τοὺς Ἀψβούργους καὶ τοῦ θεωρεῖ ἀπὸ ἀνέκαθεν ὡς μίαν «θεομηνίαν». Εἶναι λοιπὸν δίδικον ὅτι ὁ βαρὼνος φὸν Νόυρατ, καθὼς εἶχεν ἐπιφορτισθῆ, παρουσιάσεν εἰς τοὺς Ἠουνόνους τὰ πράγματα τῆς Αὐστρίας ἕνα φιλόφρων «δέτο.»

Ἀπομένει τώρα νὰ μεθθωμεν μὲ ποῖον δικαίωμα ἡ Γερμανία διεξήγαγε μίαν ἐμμονον καὶ νικηφόρον μάχην διὰ ν' ἀποκτήσῃ.

«Τὴν Ἰσότητα τῶν δικαιωμάτων». Διατί λοιπὸν σήμερον ἀρνεῖται ν' ἀναγνωρίσῃ εἰς τοὺς ἄλλους ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διεξεδίκησεν αὐτὴ ἄλλοτε; Ἐὰν εἴμεθα εἰ πρῶτοι εἰ ὁποῖοι ζήσομεν ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν νὰ μεταχειρισθῇ τὰ δικαιώματα τῆς ὡς Κράτος κυρίαρχον μὲ ἐσκεμμένην συνείδησιν τῶν εὐθυνῶν τῆς ἀπέναντι ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης, δὲν θὰ εἴμεθα ὅμως ἡμεῖς ἐκεῖνοι εἰ ὁποῖοι θὰ ἐθεχώμεθα ν' στρέψωμεν ἐναντίον μιᾶς ἀσθενοῦς χώρας ὅτι ἡμπορεῖ ν' ἀνυπηρατταχθῇ ἐναντίον μιᾶς ἰσχυρᾶς; τοιαύτης.

ΙΔΡΥΟΝΤΑΙ ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Πρωτοβουλίᾳ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος, ἱδρύονται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν κέντρα ὑγείας.

Προορισμὸς τῶν κέντρων ὑγείας θὰ εἶναι ἡ προστασία τῶν μαθητῶν, κορίων τῶν μικρῶν τάξεων.

Τὰ κέντρα ταῦτα θὰ ἱδρυθοῦν δαπάναις τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος.

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΦΑΣΙΣΜΟΣ - ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ~~ΤΟΥ~~ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ

Ἐκλεκτὸς συνερνάτης μας ἐπισκεφθεὶς ἐπανειλημμένως τὴν Ἰταλίαν πρωτεύουσαν καὶ δυνάμενος, συνεπείᾳ τούτων, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς θέσεώς του, νὰ γνωρίζῃ ἄριστα τὸ κρατοῦν ἐν Ἰταλίᾳ σήμερον σύστημα διοικήσεως τοῦ Κράτους, δίδει ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν δημοσιότητα, χάριν τῶν ἀναγνωσκόντων τοῦ «Τηλεγράφου», μίαν σειρὰν ἐμπνευσμένων ἀληθῶς ἄρθρων, στηριζομένων ἀπαρεγκλίτως ἐπὶ τῆς θεωρίας τοῦ φασισμοῦ, ὡς οὗτος ἐφηρμόσθη εἰς τὴν Ἰταλίαν ὑπὸ τοῦ Μουσολίνι.

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ ἄρθρα αὐτά, τὰ ὁποῖα θὰ δώσωμεν εἰς μερικὰς συνεχείας, εἶναι μοναδικὰ εἰς τὸ εἶδος των καὶ δίδουν ἐπὶ πρώτην φορὰν τὴν πιστὴν εἰκόνα μιᾶς ἰδεολογίας, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα τόσον πασιφανῶς—ὡς κρίνεται ἀπὸ ἀπόψεως ἀπέβησαν οὐ μόνον διὰ τὴν γειτονικὴ καὶ φίλην κρατοῦσαν χώραν τοῦ Χίτλερ.

Ὅλος ὁ κόσμος ἀκούει καὶ παρακολουθεῖ σήμερον τὴν πάλιν ἤτις διεξάγεται ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ πεδίου, τῶν δύο ἰδεολογικῶν παρατάξεων, τοῦ τέσσαρα τοῦ Φασισμοῦ καὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ. Πολλοὶ ὅλγοι ὅμως εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες γνωρίζουν τὴν ἔνοιαν τῆς λέξεως Φασισμὸς καὶ ὀλιγώτεροι ἀκόμα γνωρίζουν τὰ θαύματα ἅτινα ἔχουν συντελεσθῆ εἰς τὴν Ἰταλίαν ὑπὸ τὸ Φασιστικὸν καθεστώς. Ἀλλὰ ὅλιγοι εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ ἠχολήσησαν μὲ τὴν θεωρίαν τοῦ Φασισμοῦ ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἄγνωστος εἰς τὸ εὐρύτερον κοινόν.

Κρίνοντες ἐκ τῶν ὑστέρων τὸ Ἰταλικὸν σύστημα καὶ στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἐπιβλητικῶν πραγματοποιήσεων, αἵτινες συνετελέσθησαν καὶ αἱ ὁποῖαι ἔθωσαν ἐντελῶς νέαν νομικὴν καὶ ἠθικὴν ὄψιν εἰς κάθε ἐκθήλωσιν τῆς Ἰταλικῆς ζωῆς, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι αὐταὶ εἶχον καὶ ἔχουν ὡς κεντρικὸν σημεῖον τὸν ἀναοχηματισμὸν τοῦ Κράτους.

Ὁ Φασισμὸς ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν, ἐπεχείρησεν ἕνα κύκλον ἐρεύνων καὶ ρίζικῶν μεταρρυθμίσεων, ἡ πρώτη ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἐπιτευχθεῖσα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν. θέσας οὕτω τὰς βάσεις ἑνὸς μορφωτικοῦ ἱδρύματος ὄχι μόνον τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς, συνδεδεμένου μὲ τὸ θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν αἴσθημα.

Σπουδαῖαι ἐπίσης ὑπῆρξαν αἱ οἰκονομικαὶ μεταρρυθμίσεις χάριν εἰς τὰς ὁποίας κατορθώθη ἡ ἐξυγίανσις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητος ὅρος διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ὡσαύτως ἀξιόλογοι εἶναι αἱ ἐπιτευχθεῖσαι μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν γραφειοκρατίαν, ἐπαναφέρουσαι τὴν τάξιν καὶ τὴν πειθαρχίαν, ἀπαραίτητα στοιχεῖα διὰ τὴν γαλήνην καὶ εὐημερίαν ἑνὸς κράτους, καθὼς καὶ αἱ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἤτις ὑπὸ τὰ δημαγωγικὰ καθεστῶτα ἔτρεχε χάσει τὸ κύρος καὶ σοβαρότητα μεθ' ὅν θὰ ἔπρεπε νὰ περιβάλλεται.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐμελετήθησαν αἱ ὑπὸ ἐφαρμογὴν μεγάλαι πολιτικαὶ καὶ συνταγματικαὶ μεταρρυθμίσεις, αἱ ὁποῖαι διὰ νὰ ἐπιβληθοῦν ἦτο ἀναγκαῖον νὰ ἐπέλθῃ προηγουμένως καὶ ἡ πρὸς τοῦτο πνευματικὴ καλλιέργεια τοῦ ἀτόμου ἵνα δυνηθῇ τοῦτο βραδύτερον νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἀναγκαίαν ὡριμότητα καὶ ἀντίληψιν τῶν ὁλοτομιῶν τῆς ἐθνικῆς Νεολαίας. Οὕτω ἔθεσε τὴν πρώτην εἰς τὸ γυμναστήριον τὴ: «Παναγάτκη» ἐγένετο ἡ πρώτη ἐμφάνισις εἰς ἀνοικτὸν χῶρον τῶν μελῶν τῆς Α'. φάλαγγος τῆς νεολαίας, ἐκτελεσθεῖσαν παρ' αὐτῶν διαφόρων ἀσκήσεων.

Ἐκτὸς τῆς θαυμασίας ἐμφανίσεως ἡ ὁποία ἐγένετο, τοῦ εὐσταλοῦς παραστήματος τῶν νέων καὶ τῆς ἀκριβεστάτης ἐκτελέσεως τῶν ἀσκήσεων, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἐντελῶς ἐπιβλητικὴν ἐντύπωσιν ἦτο ἡ χαρὰ ἡ ὁποία ἦτο ζωγραφισμένη εἰς τὰ πρόσωπα τῶν νέων καὶ ἡ ὑπερηφάνεια μὲ τὴν ὁποίαν μετέφερον τὰς πρώτας ἀσκήσεων. Τοιοῦτον ἦτο τὸ ὄφος των, τοιαύτη ἡ χαρὰ καὶ τοιαύτη ἡ προθυμία των, ὥστε ἔδιδον πλήρη τὴν εἰκόνα τῶν συνειδητοποιημένων πλέον νέων δι' ἔνα βαρὺ ἀλλ' ὡραῖον Ἐθνικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνουν.

Ο ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΧΕΙΡΙΑΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΝ

Ὁ τραυματισθεὶς προχθὲς κατὰ τὴν σύγκρουσιν τῆς τοπικῆς ἀμαξοστοιχίας Πατρῶν-Λεχαινῶν μετὰ τοῦλεωφορείου «Βουλκάνια» παρὰ τὰ Βραχνέϊκα, μεταφερθεὶς ἀνταῦθα εἰσήχθη εἰς τὴν κλινικὴν Μαγκανάρα ὅπου καὶ παραμένει νοσηλευόμενος.

Οὗτος κατὰ τὰς παρασχεθείσας ἰατρικὰς βεβαιώσεις δὶ πέστη θλᾶσιν τοῦ δεξιοῦ ἡμιθώρακίου, ἡ δὲ κατάστασις του θεωρεῖται ἐκτὸς κινδύνου.

ΜΙΑ ΕΚΛΕΚΤΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΕΙΣ ΑΜΑΛΙΑΔΑ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

ΑΜΑΛΙΑΣ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Σήμερον τὴν ἡμ μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κινηματογράφου «Πλάτων» παρουσίᾳ τοῦ Νομάρχου Ἠλείας κ. Τσουλούφη, τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, καθὼς καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ διανοουμενικοῦ κόσμου, πολλῶν ἐπιφοσπόνων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου, μαθητῶν καὶ μαθητριῶν καὶ πλήθους συμπολιτῶν, ὡμίλησεν ὁ διάπρεπὴς διαιγήρος κ. Νικ. Κοντογιαννόπουλος μὲ θέμα: Περὶ νεωτερισμοῦ καὶ νεωτεροποιήσεων, ἀναλόσας διὰ μακρὸν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐπωστικοῦ θεχασμοῦ καὶ τὴν φθοροποιὸν ἐπίδρασιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἐξάρας ἰδιαιτέρως τὸ ἀνοφθιστὸν ἔργον τῆς, ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ ὁμιλητοῦ, ἐκάλυψεν παρατεταμένα χειροκροτήματα τοῦ πολυπλήθους ἀκροατηρίου.

Μετὰ τὸν κ. Κοντογιαννόπουλον ὡμίλησεν ὁ Νομάρχης Ἠλείας κ. Τσουλούφης, ὅστις ἀνέλυσε τὸ ἐπιτελεσθὲν μέχρι τοῦδε ἔργον τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς ἡμ Ἀδγούστου καὶ ἀνεσθὲν, τονίσας τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπεξηθείσης: μεταβολῆς ἤτις κατώρθωσε νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον.

Ἰδιαίτερος ὁ κ. Νομάρχης ἀνεφέρθη ἐπὶ τοῦ ἐνδεκαφόρους τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ ζητήματα τῆς Ἠλείας, παράδειγμα τοῦ ὁποίου ἀπέτελεν ἡ ἐξεγερθεῖσα ἐνεργεῖα τῶν ἐργατῶν διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα Ἠλείας, καθὼς καὶ σειρὰ μέτρων τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ λάβῃ ὑπὲρ τῶν περιφερειῶν μας.

Τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Νομάρχου ἐκάλυψαν ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι εἰς ἀκροατηρίου ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΟΤΑΜΟΙ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΣΟΒΑΡΟΣ ΝΑ ΞΗΡΑΝΘΟΥΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας ὅτι πολλοὶ ποταμοὶ καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν κινδυνεύουν νὰ μετοβληθοῦν εἰς ξηροπόταμα ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως συστηματοποιημένης ὁλοτομίας δεδομένου ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Σοβιέτ ἠκηρύκη κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη κακὴν βασικὴν πολιτικήν.

Συμφώνως πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἐτησίας ἐκθέσεως, ἡ Σοβιετικὴ βασικὴ βιομηχανία ἀδ γίνη ἀντικείμενον νέας μελέτης ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διὰ ι, ὡς λέγει ἡ ἔκθεσις, ἀπεδείχθη ὅτι ὁ κίνδυνος ξηράνσεως τῶν ποταμῶν ὀφείλεται εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν παροχθίων δασῶν τὰ ὁποῖα ἔπεσαν θύματα τῆς ὁλοτομίας, δεδομένου ὅτι ἡ μεταφορὰ τῆς ξύλειας ἐγένετο εὐκολώτερον ἐφ' ὅσον τὰ δάση ἐφορίσκοντο πλησίον τῶν ποταμῶν.

Αἱ ἀπογυμνωθεῖσαι ὄχθαι μετράπτησαν οὕτω εἰς ἀμμώδεις ἐκτάσεις αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ἤδη τὴν μεγαλειτέραν ἀπάλλη διὰ τοὺς ποταμούς.

Ἀλλὰ γεγονὸς διαπιστούμενον ἐν τῇ ἐκθέσει, ἔναι ὅτι ἡ ἔλλεια ἐλλείπει ἀπὸ τὰς Σοβιετικὰς ἀγορὰς παρ' ὅλον ὅτι κατὰ τὸ 1936 ἀντεπροσώπευε τὰ 96 ο)ο τῶν ἀναγκῶν τᾶς ὁποίας εἶχεν ὁπ' ὄψει τὸ πενταετὲς σχέδιον.

Ἡ οἰκοδομικὴ βιομηχανία καὶ τὰ ἐργοστάσια χάρτου ὑφίστανται τὸν ἀντίκτυπον τῆς ἐλλείψεως ταύτης. Διὰ τὰς νέας πολιτικὰς τῆς ὁποίας προκειται νὰ ἐφαρμόσουν τὰ Σοβιέτ, προβλέπεται ἡ κατασκευὴ 555 χιλομέτρων εὐρείας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ 315 τοιαύτης διὰ σιδηροδρόμους οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ βόρεια τμήματα καὶ τὴν Σιβηρίαν.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΟΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἡ χαλήθη κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίσιν της μὲ τὸ ζήτημα τῶν χρηματικῶν ποσῶν τῶν προερχομένων ἐξ ἐκποιήσεως περιουσιῶν τῶν Ἱερῶν μονῶν, κατατεθειμένων δὲ ἤδη ὑπὸ τὸν ἡγουμενοσυμβούλιον εἰς διαφόρους Τραπέζας.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως δοθοῦν αἱ δέουσαι διαταγαὶ ἵνα τὰ ἡγουμενοσυμβούλια προβοῦν, κατὰ τὴν κρίσιν των, διὰ τῶν χρηματικῶν τούτων ποσῶν εἰς ἀγορὰν ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ παροριζοῦν εἰς τὰς Μονὰς μεγαλειτέρον ὄφελος.

ΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑ

«ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΩΝ»

ΤΟΥ κ. ΠΙΕΡ ΜΑΓΙΕΡ

Εἶναι χαριτωμένη, εὐγενὴς καὶ πνευματώδης, λέγει ἡ θεία Ἄννα, εἰσερχομένη εἰς τὴ σαλόνι, ὅπου εἶχε προηγουμένως ὁδηγήσει τὴν ἐπισκέπτριά της.

— Θεία μου, ἔχει ἀναμφιβόλως ἕλα τὰ προτερήματα ποὺ λέτε· ἀλλ' ἐγὼ ἕνα μόνο πρᾶγμα σᾶς λέγω: δὲν θὰ τὴν γυμφεύθῃ.

— Φίλενατ Ζάν, ὅτι εἶσαι πολὺ πεισματάρα. Ἀπωθεῖς ἀπὸ συστήματος ἕλα τὰ κορίτσια ποὺ σοῦ παρουσιάζομε γιὰ συνοικέσια.

— Ὄχι μόνο αὐτὰ ποὺ μοῦ παρουσιάζετε σεῖς, θεία μου, ἀλλὰ καὶ ἕλα τ' ἄλλα. Δὲν μπορῶ νὰ εὕρω μιὰ γυναῖκα ποὺ νὰ μοῦ ἀρέσῃ. Ἴσως ὅμως κ' ἐγὼ νὰ μὴν ἀρέσω στὶς γυναῖκες.

— Ἐγ' ὅσον εἶναι ἕτοι τὰ πράγματα ἐπτρεψέ μου νὰ κάμω μιὰ τελευταία ἀπόπειρα. Ἄβριο, μετὰ τὸ μεσημεράκι, ἐκεῖ ποὺ θὰ πάῃζω μπρίτζ θὰ εἶναι καὶ μία νεαρὴ χῆρα...

— Ὄχι, μὴν ἀνησυχεῖτε θεία μου. Ἄβριο θὰ ἔφερεῖω μὲ τὸ καμάκι.

— Πῶς ἔβρεις νὰ ἔφερεῖω;

— Μάλιστα. Ἔβρεις καλὰ ἔτι μοῦ ἄρεσε νὰ μεταχειρίζωμαι τὸ καμάκι τοῦ θείου Ἀντοὺάν στὴ λίμνη τοῦ Ἐρένν, ἔτσι ἤμουνα 10 χρονῶν. Ἀγάρασα ἕλα τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὸ ψάρεμα καὶ ἀῦριο θὰ κάμω δοκιμή.

Γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴ πρόσκλησι ποὺ τοῦ ἔκανε ἡ θεία του, ὁ Ζάν ἔθωσε τὴν ἀπάντησι αὐτή, ποὺ τοῦ εἶχε ἕλθει ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ σὰν μοιαλό. Εἶχε ψευσθῆ στὴ θεία του· δὲν εἶχε ἀγοράσει ὅ,τι χρειάζεται γιὰ τὸ ψάρεμα. Μόνον ποὺ εἶχε ἀπὸ μερικὰς ἑβδομάδες τὴ ζωγρῆ, ἐπιθυμία νὰ ψαρεύῃ μὲ τὸ καμάκι.

***

Τὴν ἄλλη ἡμέρα, κοντὰ στὸ ποτὰμὶ Μάρνη, ἐπὶ μιᾶς καταπρασίνου καὶ ἀποκρήνου ἔχθης καὶ σ' ἕνα τοπεῖο ἀρκετὰ γραφικό, ὅπου ἐδιασκέδαζαν μερικοὶ φράῤῥες, ὁ Ζάν εἶχε ρίξει τὴ πετονιὰ γιὰ νὰ ψαρίῃ.

Βρισκόταν ἐκεῖ ἀπὸ δύο τώρα ὥρας, καθισμένος ἐπάνω σὲ μιὰ πέτρα. Κ' ἐπὶ ἐῤῥέφρεψε ἤτυχος αἰφνιδίως ἀπὸ τοὺς πλησίον θάμνους ὀγαίνει ἕνας σκύλος γαυγίζοντας. Ἕνα νέο κορίτσι ἔνα ἀκολουθοῦσε. Ὁ Ζάν ἀπὸ τὴν ἔκπληξή του, ἐπετάχθῃκε ἀπὸ τὴ θέσῃ του. Τὸ κορίτσι ἤνόμισε ὅτι τὰ γαυγίσματα τοῦ σκυλιοῦ εἶ ,αν δι